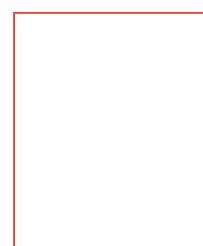


NOVOSTI / IZLOŽBE **We see**

Ukraine





(/storage/upload/novosti/poster_16522.jpg.axd?width=1200&height=800&crop=auto&scale=both&quality=65)



747_(1)_(1)_16454.jpeg



801_(1)_(1)_16454.jpeg



196_16454.jpg



218_16456.jpg



(/storage/upload/novosti/dsc_3244_16457_? .jpg)

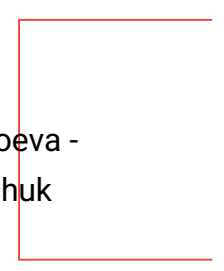


WE SEE UKRAINE

IZLOŽBA KAO SNAGA ZA DALJE

BUGARSKA | HRVATSKA | UKRAJINA

Sudionici izložbe su: Iryna Vorona - Ukrajina | Mykhaylo Barabash - Ukrajina | Anna Stoeva - Bugarska | Igor Grubić - Hrvatska | Daria Pugachova - Ukrajina/Bugarska | Olha Filonchuk Ukrajina/Njemačka



Otvorenje izložbe u **utorak 9. siječnja 2024. u 18:30 sati**

Mala dvorana Galerije Prica, POU Samobor

Trg Matice hrvatske 6

Izložba je otvorena za posjetitelje **do 21. 1. 2024.**

Radno vrijeme Galerije:

utorak – četvrtak 9 –

14h petak 13 – 19h

subota, nedjelja 10 –


17h

ponedjeljkom, praznicima i blagdanima zatvoreno

WE SEE UKRAINE

Međunarodna izložba WE SEE UKRAINE spaja umjetnike koji svi pokušavaju pronaći odgovor na pitanje – što je to što ljudima daje snagu da ustraju za vrijeme rata koji naizgled nema kraja? Izložba predstavlja razne dimenzije empatije. O tome što ljudima daje snagu. Što jača vjeru u bolje sutra. O tome kako je biti obična osoba koja se našla u situaciji u kojoj mora biti junak svaki dan, cijeli dan. Šest umjetnika koji sudjeluju u izložbi izabrani su na natječaju na koji se prijavilo preko 170 umjetnika. Svi oni imaju svoje vlastite duboko individualne i dirljive poglede na taj rat.

Nakon 20 dugih mjeseci od njegova početka, nerijetko se dogodi da rat u Ukrajini jednostavno isklizne iz naše percepcije svakodnevice. To je tema koja jednostavno potone pod drugim, novim, aktualnim temama, koja se stopi s ostalom bukom svakodnevnih vijesti, dok mi, stanovnici ostatka Europe, dalje kročimo putem

vlastitih kompliciranih svakodnevnih života. No Ukrajina i njeni stanovnici i dalje trebaju  našu pomoć,

a osnova te pomoći jest razumijevanje situacije koju oni proživljavaju. Zakoračimo dalje od uobičajenih kategorija kao što su geopolitika ili bezličan jezik vijesti – čak i od užasa i boli. Povežimo se s Ukrajincima. Ovo, naime, nije izložba samo o borbi i gubicima; ova izložba je i o nadi.

Izložba WE SEE UKRAINE jest izložba o svim dimenzijama empatije. O tome što ljudima daje snagu. Što jača vjeru u bolje sutra. O tome kako je biti obična osoba koja se našla u situaciji u kojoj mora biti junak svaki dan, cijeli dan. Šest umjetnika koji sudjeluju u izložbi izabrani su na natječaju na koji se prijavilo preko 170 umjetnika. Svi oni imaju svoje vlastite duboko individualne i dirljive poglede na taj rat. Među njima su mladi


umjetnici, ali i autori čiji su radovi prikazani u vodećim europskim muzejima. To su Ukrajinci koji odbijaju napustiti svoju domovinu, kao i osobe koje se ne mogu sigurno vratiti svojim domovima. To su izbjeglice – i oni koji su im pružili dobrodošlicu u Europi. To su ljudi koji su izgubili svoje voljene osobe za vrijeme ruske okupacije u Ukrajini – i oni kojima se isto to dogodilo za vrijeme rata na prostoru bivše Jugoslavije, a koji se sada, 28 godina kasnije, toga prisjećaju.

U posljednjih šest mjeseci su ti vrlo različiti pojedinci surađivali, raspravljali, promišljali i upoznavali se s pričama njihovih naroda. Raspravljali su, suosjećali jedni s drugima, povezivali se – međusobno kao osobe, te kroz zajedničko iskustvo boli, od Ukrajine do drugih europskih naroda. Ova je izložba otisak njihovih zajedničkih iskustava. Upoznavanje s izložbom počinje izvana: Posjetitelji će se, naime, prvo susresti s tri crno-bijele zastave čiji je autor hrvatski umjetnik **Igor Grubić** – jednostavnost njihovih iskaza o ratu i miru koji nalikuju na koane iz zen budizma postavlja okvir i određuje atmosferu ove izložbe. Grubić je hrvatski umjetnik koji je svoj obol tom ratu dao je u obliku javnih performansa i audiovizualnih instalacija. Među njegovim djelima specifične su intervencije u javnom prostoru, kao i fotografija i film, uz fokus na prošle i sadašnje političke situacije – od detaljnog istraživanja sudbina povijesnih spomenika pa sve do klimatskih promjena i manjinskih zajednica.

Autorica **Iryna Vorona** (Kijev, Ukrajina) svojim nam poliptihom „Jezik slobode“ želi dobrodošlicu na izložbu; to je serija grafički ocrtanih isprepletenih gura čiji nam međusobni dodiri pružaju osjećaj podrške, zajedništva, ali i straha od razdvajanja. Vizualno podsjećaju na monumentalni rad „Majke“ umjetnice Käthe Kollwitz, te se tako i u „Jeziku slobode“ gure spajaju u jednu. Voronu je inspirirao trenutak dolaska i odlaska na željezničkim kolodvorima na samom početku rata; to su trenuci kada su se ukrajinske obitelji spajale u zagrljajima koji su bili tako snažni da su se sve gure stapale u jednu.

Fotografski projekt „Nevidljivi vrt“ koji potpisuje autorica **Olha Filonchuk** (Ukrajina/Njemačka) priča priču o iskustvu u izbjeglištvu – tema koja će sigurno naći plodno tlo u srcima svih koji su živjeli daleko od doma – no ovaj put kroz priče raznih biljaka. Cvijeće, stabla, trava s kojima se slučajno susrećemo u inozemstvu imaju neki prepoznatljiv miris i vraćaju nas u djetinjstvo i seoski vrt u kojem smo tada boravili. Cilj je projekta istaknuti povezanost između ljudi i prirode; to je pokušaj kombiniranja dokumentarnih podataka i istraživanja s umjetničkim prikazom nostalgije, iskustva prisilnih migracija, ljudske krhkosti, kao i snage sjećanja.

Dokumentarna umjetnica **Anna Stoeva** (Bugarska) bavi se temom jezika i neutralnosti. Kakva je to zavjesa koja razdvaja jednu Bugarsku, koja je izrodila velikim valom osobne i građanske podrške za Ukrajinu, od

druge Bugarske, koja je podložna ruskoj propagandi i njena je ranjiva meta? „Glavna mi je  motivacija apsurdnost cijelog koncepta 'neutralnosti'. Može li u ratu uopće postojati neutralna strana? Ili neutralno

suosjećanje? Neutralni zagrljaj?" Kroz seriju objektnih portala, Anna traži materijalnu metaforu za dezinformiranje i bezlični jezik vijesti koji nas samo međusobno udaljavaju.

Autor **Mykhaylo Barabash** (Lavov, Ukrajina) pripremio je video instalaciju pod nazivom „Razgovori uz krumpir“ kojom nas poziva u jednostavno okruženje, koje je istovremeno i banalno i meditativno, gdje muškarci bez vojnih odora razgovaraju o svojim svakodnevnim životima, snovima, željama i osjećajima u situaciji koju je svaki muškarac vidio kroz prizmu prve crte bojišnice. Jedna obična dnevna radnja – kuhanje – jest nešto što ljudi rade bez obzira na situaciju u kojoj se nalaze. To je i jedna od jednostavnih radnji u kojoj Barabash pronalazi sigurnost, i kroz koju se može udaljiti od stalnog razmišljanja o ratu, kako zbog vijesti koje prati, tako i zbog sirena koje svake minute upozoravaju na novi zračni napad. Meditativne, jednostavne, osnovne radnje postaju skloništa od rata, trenuci bijega – kuhanje, sadnja biljke, guljenje krumpira... Ovim je projektom autor deveterici muškaraca koji nisu na bojištu ponudio utočište, te im je postavio pitanja o njihovim životima, o obiteljima i njihovoj povijesti, o osjećajima i snovima.

Izložbu zaokružuje performans koji izvodi **Daria Pugachova** (Ukrajina/Bugarska) pod naslovom „Kroza zid“. Daria je u rujnu 2023. odabrala So ju za svoj dom za vrijeme rata. U Darijinom performansu ona ima priliku posjetiti prostoriju koja će ih transportirati u stvarnost jednog stana za vrijeme zračnih napada, dok je primarni osjećaj u toj prostoriji – strah. Umjetnica se tako prisjeća vlastitih iskustava za vrijeme rata koristeći se simboličnim pokretima i ističući svojim tijelom poze svake faze straha, čime posjetitelje tjera na suočavanje s vlastitim iskustvima. Introspektivno putovanje Darije Pugachove premošćuje osobnu ranjivost i kolektivnu empatiju, te tako prolazi kroz nevidljivi zid između straha i slobode.

Srdačno,

Tim izložbe WE SEE UKRAINE

Projekt je realiziran uz nancijsku podršku iz EU programa Kreativna Europa i Nacionalnog fonda za kulturu Bugarske. Organizaciju vodi Tanuki Films (So ja), u suradnji s produkcijskom kućom Eclectica (Zagreb) i Centrom za razvoj turizma u Lavovu. Partneri izložbe u Hrvatskoj su Galerija Forum u Zagrebu i Galerija Prica u Samoboru.



Projekt je realiziran uz financijsku podršku iz EU programa Kreativna Europa i Nacionalnog fonda za kulturu Bugarske. Organizaciju vodi Tanuki Films (Soja), u suradnji s produkcijskom kućom Eclectica (Zagreb) i Centrom za razvoj turizma u Lavovu. Partneri izložbe u Hrvatskoj su Galerija Forum u Zagrebu i Galerija Prica u Samoboru.

Objavljeno: 03.01.2024.

